

ge ved deres indvandrere, og at virksomhederne godt vil ansætte nogle flere, hvis de bliver introduceret til virksomhederne på den rigtige måde. Jeg synes sådan set, der er mange ting, der er parat til at sikre, at vi kan få flere i beskæftigelse.

KL 17.55

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Karen J. Klint (S):

I går sagde integrationsministeren til mig under spørgetimen her i salen, at regeringen sammen med KL ser på de problemer, som traumatiserede og handicappede flygtninge på starthjælp har med at få tilknytning til arbejdsmarkedet, og at det skete med henblik på at aftale nogle modeller for forbedringer. Vi fik ikke noget at vide om tidshorizonten, men der skal ikke herske tvivl om, at Socialdemokraterne generelt og fortsat er imod starthjælpen. Den er en startspærre, som vi har kaldt den, og ingen reel hjælp hen imod selvforsørgelse.

Under behandlingen af lovforslaget om starthjælpen tilkendegav ministeren – det var godt nok beskæftigelsesministerens lovforslag – at da traumatiserede og handicappede flygtninge opfylder kriterierne for at få førtidspension, var det ikke regeringens mål at holde dem på starthjælp, men det skulle heller ikke opgives at få dem i arbejde, for det kunne være god terapi, blev der sagt. Det blev sagt i går og gentaget for lidt siden, hvor det blev sagt direkte, at nogle folk, som var i behandling, kunne få det bedre, hvis de kom i arbejde.

Det er rigtigt, at arbejde er både sundt og sjovt, især hvis man har det rette arbejde og et helbred, som kan holde til det. Men ser vi på konsekvenserne af regeringens beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitik, må man spørge sig selv: Hvilket arbejde kan de få? Regeringen sagde »flere i arbejde«, vi frygtede, at planen kun satte fire i arbejde, og i dag kan man sige, at det egentlig er gået værre, for det er faktisk blevet til færre i arbejde. I stedet for at skabe arbejdspladser er der blevet nedlagt nogle arbejdspladser rundt omkring. Jeg ved godt, at det er ikke ministrene personligt, der har nedlagt dem, det er andre, der har nedlagt dem, men der er faktisk nedlagt rigtig mange arbejdspladser rundt omkring.

Vi er som sagt enige i, at arbejde i bund og grund er en god ting, men arbejdet kan bare ikke stå alene. Da jeg tidligere kom rundt på for-

sorgshjem, blev jeg mødt af dette motto: Arbejde adler. Det stod der over dørene på mange af de gamle hjem, man kom på, og det var godt nok, men det var jo en gammeldags holdning, og det er slet ikke noget, vi kan bruge i dag uden noget som helst andet. Vi ved godt, der skal mere til.

I dag ved vi også, at det nogle gange forholder sig omvendt, hvis man virkelig har svære problemer at slås med. Først når man har fået den rette behandling og hjælp, kan man mobilisere kræfterne og få overskud til at yde sit bidrag til samfundet, og når man er nået så langt, vil det oftest kun kunne lade sig gøre at få arbejde i form af noget beskyttet beskæftigelse, skåne- og fleksjob eller anden samfundsnyttig funktion, hvis man i bund og grund har nogle meget, meget svære problemer at slås med.

Socialdemokraterne deltager gerne i udvalgsarbejde, vi skal have i forbindelse med beslutningsforslaget. Målet er at begrænse de negative konsekvenser af starthjælpen, og forlods støtter vi de første tre punkter. Måske skal vi drøfte lidt mere elastik i de tidsfrister, der er lagt for screening og behandlingsplan, men lad os snakke om det.

De to andre punkter om de over 50-årige er vi en lille smule bekymrede ved – ikke over at give dem penge for at gøre noget andet, men fordi det skal fastholdes, at de også skal have nogle særlige, alternativt tilrettelagte introduktionsforløb, så vi ikke kommer til at fremme en isolationsrisiko. Her vil jeg godt henlede opmærksomheden på vores tidligere forslag, B 80, hvor vi anviste nogle nye måder til at kreere nogle job til folk, som er uvant med at have tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg tror, de skal have nogle reelle, alternative introduktionsforløb med nogle atypiske funktioner. Det kan være foreningsliv eller noget andet, men det er meget vigtigt, at vi holder fast i integrationsmålet, også for folk, som ikke skal ud i traditionelle job.

Vi ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde, hvor det bør være muligt, at i hvert fald oppositionen kan gå sammen om at lave noget fælles i stedet for at zappe lidt rundt i hinandens beslutningsforslag. Vi kan forhåbentlig få lavet en fælles plan, som bedre imødegår nogle af de ulemper, der er ved starthjælpen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der var ikke nogen konklusion i fru Karen Klints ordførertale. Det behøver der jo heller ikke at være, og det er sådan set i orden, at man